

AUTONOMIA A LES ILLES BALEARS, DEU ANYS DESPRÉS

Europa és ja el marc del futur

La commemoració del X aniversari del Consell General Interinsular s'ha fet en un acte tancat celebrat al Parlament Balear. La tònica ha estat la moderació, després de l'acte entusiasta del 1978 a Bellver.

X. S.

El passat divendres, 29 de juliol, es reunien al Parlament balear bona part dels protagonistes de la història autonòmica de les Illes, sobretot dels

iniciis. Es commemorava el desè aniversari del Consell General Interinsular, primer òrgan autonòmic que precedí les actuals institucions i que va ser constituït a Bellver. En aquell temps, l'acte va ser presidit pel ministre de les autonomies, Clavero Arévalo, d'UCD,

Abel Matutes.

que nomenà Jeroni Albertí president del CGI en un acte que reuní vora 1.500 persones.

Deu anys després, al Parlament, Jeroni Albertí presidí i convocà l'acte i començà el torn dels discursos destacant la importància històrica de la commemoració i de les primeres passes de vida autonòmica a les Illes. El seu discurs fou breu i donà pas a Miquel Duran, historiador, que féu un repàs de tots els intents autonòmics i concepcions federals a la història de les illes. Tot seguit el comissari europeu, Abel Matutes, destacà el canvi essencial deu anys després, la importància de comptar amb el marc europeu, cap al futur, a més de lloar la tasca del president Canellas que seguia l'acte a primera fila. Finalment, Fèlix Pons, bastant més doctrinari, es referí a la moderació en l'actual procés autonòmic, insistint en la necessitat de consolidar les competències que ja tenim.

Els convidats

Alguns dels polítics presents a l'acte continuen en actiu, en primera fila, d'altres es troben en un discret segon pla, o en l'oblit.

D'entre els primers, escalant llocs, Abel Matutes que va ser senador i conseller d'Economia i Hisenda al Consell General Interinsular sota la presidència de Jeroni Albertí, que avui és president del Parlament. Deu anys després el conseller de Treball del CGI, Fèlix Pons, presideix la cambra del Congrés dels Diputats.

En un segon pla, Antoni Cirerol, ex-

president del Parlament, i la resta dels consellers del CGI.

Hi va haver un record pels polítics desapareguts, Manuel Mora i Josep Gaules. Excusà la seva absència Rodríguez Miranda per motius personals.

Entre els 150 convidats, —l'acte era tancat—, hi havia el nou president d'Unió Mallorquina i batle d'Inca, An-

toni Pons, l'ex-president de l'Obra Cultural Balear, Ignasi Ribas, el recentment destituït —l'endemà els diaris duïen la notícia— director del Centre Regional de TVE, Sebastià Verd. A més, empresaris i altres convidats que havien participat fa deu anys a Bellver en un acte molt més popular i entusias-

—*Vostè parla de l'entusiasme popular. ¿Creu que són els mateixos sectors els que ara reivindiquen una major autonomia, o hi ha un desencís?*

—Els que defensaven l'autonomia són els mateixos. El que passa, i això és la democràcia, és que han canviat les persones que hi ha al front de les institucions. Això fa que almenys visiblement hi haja un menor entusiasme. Les coses han anat més lentes del que calia esperar. A més, les negociacions per l'Estatut van ser difícils. Alianza Popular no estava per la tasca, per problemes a les illes menors. Encara ens queda per demanar bona part de l'entramat polític administratiu. Seguim tenint el problema que els partits centralistes volen controlar l'autonomia des de fora. Però malgrat tot crec que s'està avançant.

—*Ara sorprèn veure Alianza Popular i alguns empresaris demanant més autonomia...*

—El procés cap a l'autonomia no ha satisfet precisament els sectors que fa deu anys la reivindicaven. Ara, i sempre, hi ha dos punts de vista autònoms distints. Els grups que reivindicaven la recuperació de la cultura, de la nostra llengua i de les nostres arrels estan desencisats, segueixen, però amb menys entusiasme. Lògicament, perquè la nostra autonomia no ha anat cap aquí. La classe empresarial demana una major decisió des d'aquí, per poder fer allò que li convé. Una autonomia econòmica, controlada, però dins les seves coordenades. N'hi ha que estan entusiasmats, i d'altres, que pensen que hauríem d'haver avançat molt més. Amb un nacionalisme compensat i acceptat per molta més gent. I aquest és el camp que no ha avançat, el camp del nacionalisme de reivindicar que som un poble amb

història pròpia. Pel govern que hem tengut hi ha hagut un fre.

—*Malgrat les expectatives de fa deu anys, a excepció de Catalunya i el País Basc, els partits nacionalistes han quedat al marge del poder... ¿Com ho explica a les Illes?*

PRESIDÍ EL CONSELL GENERAL INTERINSULAR FA 10 ANYS

Jeroni Albertí, autonomista sense embuts

Jeroni Albertí, actual president del Parlament Balear i ex-president d'Unió Mallorquina, ens parla de la constitució del Consell General Interinsular, ara fa deu anys, en què en fou nomenat president.

X. S.

Com recorda l'acte de fa deu anys, a Bellver, amb la constitució del Consell General Interinsular?

—Amb una gran il·lusió, perquè teníem el repte d'aconseguir que el decret de pre-autonomia contemplés el naixement dels tres Consells Insulars, que a més a més es va aconseguir. No oblidem que en aquell temps estàvem a un any de les primeres eleccions democràtiques i que tot això que aconseguíem ens motivava molt. Crec que l'acte de constitució del Consell General Interinsular és dels actes que més il·lusió han despertat. Per arrodonir l'acte va ser quan acceptaren venir aquí els presidents de les tres comunitats autònomes que havien format part de la Corona d'Aragó, amb un home de tanta personalitat com era Tarradellas, que va acabar de donar importància a un acte que ja en tenia.

—*Diuen que el senyor Tarradellas era l'únic que se sabia «La Balanguera» sencera. ¿És cert?*

—No m'atreveria a dir que fos l'únic que la sabés, però sí el que més la sabia, sens dubte. Hi va haver un corrent de simpatia entre tots dos. L'únic president que va anar com a represen-

Jeroni Albertí, president del Parlament Balear.

tant d'un ens pre-autonòmic a Catalunya vaig ser jo. Allà me va dir «vostè i jo hem d'anar a firmar al llibre d'honor a Montserrat», i clar, hi anàrem plegats. Crec que era un home extraordinari. Ha estat una de les persones més positives que he conegut en política.